ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΣΤΟΝ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

4. - Ἡ δοκιμασία τῶν ἐξετάσεων

Τοῦ ΔΗΜ. ΤΣΑΛΙΔΗ

Ἕνα ἀπό τά καλύτερα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ σπουδαστές ὅλων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, εἶναι ἡ δοκιμασία τῶν ἐξετάσεων. Ὁ φοιτητής τίς περιόδους τῶν ἐξετάσεών του, αἰσθάνεται σάν τό θῦμα πού «ἄγεται ἐπί σφαγήν» χωρίς νά ἔχει καί τό παραμικρότερο δικαίωμα ἤ κάποιο μέσο νά ἀμυνθεῖ. Ὁ θεσμός τῶν ἐξετάσεων εἶναι ὁ πιό βάρβαρος ἀπ' ὅλους τούς θεσμούς πού συγκροτοῦν ἤ τυραννοῦν τήν Ἀνωτάτη Παιδεία.

«Οἱ παραδοσιακές ἐξετάσεις, ὅπως ὀργανώνονται στίς περισσότερες χῶρες, ἐμφανίζονται σάν καταχρηστικές δοκιμασίες ἐπιλογῆς πού φέρνουν τούς νέους ἀντιμέτωπους μέ τή βάναυση καί ὁριστική ἄρνηση στήν ἐξέλιξη τῆς σταδιοδρομίας τους, σάν ἀνθρώπων. Αὐτή ἡ ἐπανάληψη δοκιμασιῶν, πάνω σέ ὕλη πολύ μεγάλη, κακά ἀφομοιωμένη... ἀποστηθισμένη, ὄχι μόνο δέν ἀποκαλύπτει τή γνώση καί τήν πνευματική καλλιέργεια, ἀλλά καταλήγει νά προετοιμάζει τούς νέους γιά τήν ἀνακλαστική ἀντίδραση τῆς καλῆς ἀπαντήσεως σέ βάρος τῆς αὐθορμησίας, τῆς δράσεως, τῆς εὐθύνης, τῆς δημιουργικότητος, πού ἀξιώνουν τό Πανεπιστήμιο, ἡ βιομηχανία, οἱ δημόσιες ὑπηρεσίες, ἀλλά καί ἡ ἴδια ἡ κοινωνία».

Τό ἀπόσπασμα αὐτό εἶναι ἀπό τήν ἐπίσημη ἀπόφαση τῆς Συνόδου τῶν ὑπουργῶν Παιδείας τῶν κρατῶν-μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης πού ἔγινε τό 1968, καί δίνει ἀνάγλυφο τό τεράστιο ἠθικό πρόβλημα πού παραμένει ἀκόμα ἄλυτο σέ πολλές χῶρες καί φυσικά καί στήν Ἑλλάδα.

Ὁ καθηγητής στή χειρότερη περίπτωση, μέ τήν πληθώρα τῶν ἐναποθηκευμένων γνώσεών του, ἀντιμετωπίζει κατά τίς ἐξετάσεις τούς φοιτητές σάν ἱεροεξεταστής, μέ κάθε διάθεση νά τούς ἀπορρίψει, ἀφοῦ προηγουμένως τούς στήσει τίς ἀνεξέλεγκτες παγίδες-ἐρωτήσεις, πού καθηλώνουν τόν ἐξεταζόμενο. Ὁ φοιτητής προσέρχεται νά ἐξετασθεῖ, ἀφοῦ ἔχει μελετήσει μέρες ὁλόκληρες, τίς περισσότερες φορές ἄϋπνος καί κουρασμένος καί ἀντιμετωπίζει τούς καθηγητές του, οἱ ὁποῖοι μέ τήν ἐπίγνωση τῆς ἐξουσίας πού ἔχουν τή στιγμή ἐκείνη στά χέρια τους, δίνουν τήν ἐντύπωση, ὅτι ἐλέγχουν καί ρυθμίζουν τό μέλλον τοῦ σπουδαστοῦ.

Ἐκτός ὅμως ἀπό τόν φόβο καί τόν τρόμο πού ἐμπνέουν σ' ὅλους τούς φοιτητές οἱ ἐξετάσεις, — ἀκόμα καί σ' αὐτούς μέ τήν μεγαλύτερη, ἀποδεδειγμένα, ἀπόδοση — στίς Ἀνώτατες Σχολές τοῦ τόπου μας, οἱ φοιτητές ἀντιμετωπίζουν καί ἄλλα «τεχνικῆς» φύσεως προβλήματα καί δυσχέρειες, οἱ ὁποῖες ἐπιτείνουν τήν ἀγωνία τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Ἡ ταλαιπωρία τῶν σπουδαστῶν, ἀρχίζει ἀπό τή στιγμή πού θά χρειασθεῖ νά ὑποβάλουν στίς Γραμματεῖες αἰτήσεις γιά τή συμμετοχή τους στίς ἐξετάσεις μαζί μέ τά βιβλιάρια τῶν σπουδῶν τους στά ὁποῖα πρέπει ἀπαραιτήτως νά ὑπάρχουν οἱ ὑπογραφές τῶν καθηγητῶν τους. Ἡ συγκέντρωση τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν, πού ἀποτελοῦν οὐσιαστικό τήν ἐπιβράβευση γιά τήν κανονική παρακολούθηση τῶν παραδόσεων, εἶναι ταλαιπωρία ἡ ὁποία στήν πραγματικότητα μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ἀκόμα καί σάν ἐξευτελιστική γιά τήν προσωπικότητα τοῦ φοιτητοῦ.

Ὁ καθηγητής, ὅπως ἀναφέρθηκε καί προηγουμένως, ἕνα μονάχα μέσο διαθέτει γιά νά ἐπιβάλλει τήν ἀξία καί τό κῦρος του στούς φοιτητάς του ἐκτός βέβαια ἀπό τήν προσωπικότητά του: Τήν ὑποχρεωτική παρουσία τους στίς παραδόσεις του, χωρίς νά ἐξετάζεται ἄν ἡ παρουσία αὐτή, ἐν τέλει, ὠφελεῖ τόν σπουδαστή. Ἀνάμεσα σέ πολλούς καθηγητές ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψη, ὅτι ἄν δέν αἰσθάνονται οἱ σπουδαστές ὑποχρεωμένοι νά παρακολουθοῦν τίς παραδόσεις, οἱ αἴθουσες θά μένουν κενές καί οἱ καθηγητές αὐτοί δέν θά μποροῦν νά διοχετεύσουν τίς «ἀποθηκευμένες γνώσεις» πρός τούς φυσικούς δέκτες τους.

Ἡ ἐλλιπής παρακολούθηση τῶν μαθημάτων, ἔστω καί ἄν δέν ὀφείλεται σέ ἀδιαφορία τοῦ φοιτητοῦ — πρᾶγμα τό ὁποῖο θά ἦταν δυνατό νά ἐλεγχθεῖ εὐκολώτατα μέ ἕνα διαφορετικό καί πιό ἀνθρώπινο σύστημα — ἑρμηνεύεται σάν προσβολή πρός τό πρόσωπο τοῦ ἴδιου τοῦ καθηγητοῦ, κι ἔτσι ἐπισύρει τήν ποινή τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπό τίς ἐξετάσεις.

Ἀλλά καί ὅταν ἀκόμα δέν ὑπάρχει θέμα συγκεντρώσεως τῶν καθηγητικῶν ὑπογραφῶν, ὅπως πραγματικά συμβαίνει σέ ὁρισμένες Σχολές, οἱ φοιτηταί δέν παύουν νά ἀντιμετωπίζουν οὐσιαστικά προβλήματα καί πρίν ἀλλά καί κατά τίς ἐξετάσεις τους. Ἐκτός ἀπό τόν καταπιεστικό χαρακτῆρα τοῦ θεσμοῦ, ὁ φοιτητής ἀντιμετωπίζεται σάν ἄβουλο ὄργανο, ὑποχρεωμένο νά ὑπακούει στίς ἐπιθυμίες καί ἰδιοτροπίες καί νά συντάσσεται μέ τίς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐξεταστοῦ καθηγητοῦ του.

Οἱ βαθμοί «προόδου»

Χαρακτηριστικό παράδειγμα οἱ Πολυτεχνικές Σχολές. Σ' αὐτές, οἱ σπουδασταί ἐκτός ἀπό τάς τμηματικές ἐξετάσεις τοῦ Ἰουνίου, εἶναι ὑποχρεωμένοι νά ὑποβάλλονται καί στίς ἐξετάσεις «προόδου», καί ὁ βαθμός τους κατά τίς ἐνδιάμεσες αὐτές ἐξετάσεις συμψηφίζεται καί ὑπολογίζεται κατά τίς τμηματικές. Οἱ βαθμοί, ὅμως, τῶν ἐξετάσεων τῆς προόδου, ἔχει γίνει πλέον κανών, νά ἀνακοινώνονται λίγες μέρες πρίν ἀπό τίς τμηματικές δοκιμασίες, μέ ἀποτέλεσμα ὁ σπουδαστής νά μήν εἶναι σέ θέση νά ρυθμίσει μόνος του τή σειρά μέ τήν ὁποία θά ἐξετασθεῖ στά μαθήματα τοῦ ἔτους του, στίς τμηματικές τοῦ Ἰουνίου ἤ τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἄν π.χ. σ' ἕνα μάθημα πάρει ὁ σπουδαστής βαθμό προόδου 8 — καί τό γνωρίζει, θά προτιμήσει ἐνδεχομένως νά ἐξετασθεῖ τόν Ἰούνιο στό μάθημα αὐτό, ὁπότε θεωρεῖται ὡς ἐπιτυχών ἐφ' ὅσον ἐξασφαλίζει μέσο ὅρο 5 καί νά μεταθέσει γιά τήν ἑπομένη ἐξεταστική περίοδο ἄλλο μάθημα στό ὁποῖο ὁ βαθμός προόδου του δέν τόν ἱκανοποιεῖ.

Ἐφ' ὅσον οἱ βαθμοί «προόδου», ἀνακοινωθοῦν λίγες μέρες πρό τῶν τμηματικῶν τοῦ Ἰουνίου, ὁπότε ἔχει ἤδη ἀρχίσει ἡ προετοιμασία γιά τίς ἐξετάσεις, ἀφαιρεῖται ἀπό τόν σπουδαστή ἡ δυνατότητα νά ρυθμίζει μόνος του τή σειρά μέ τήν ὁποία θά ἐξετασθεῖ στά μαθήματα τοῦ ἔτους του.

Ἐξ ἴσου σημαντικό εἶναι τό γεγονός ὅτι τό πρόγραμμα τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων ἀνακοινώνεται 15 μέρες πρίν ἀρχίσουν, ὅπως προβλέπουν σχετικές διατάξεις, ἀλλά σχεδόν κατά κανόνα οἱ ἐξετάσεις αὐτές παρατείνονται πέραν τοῦ δεκαπενθημέρου (1—15 Ἰουνίου καί 1—15 Ὀκτωβρίου) πού ἔχει ὁρισθεῖ γιά τήν διεξαγωγή τους. Παρατηρεῖται δηλαδή τό ἑξῆς φαινόμενο: ἐνῶ ὁ φοιτητής ὑποχρεοῦται νά προετοιμασθεῖ οὐσιαστικά μέσα σέ 15 μέρες γιά νά ἐξετασθεῖ, σέ ἴσο διάστημα, σ' ὅλα τά μαθήματα τοῦ ἔτους του, ἀναγκάζεται παράλληλα νά παρατείνει τήν φυσιολογική ἀγωνία του ἐπί πολλές μέρες ἐπειδή, γιά ὁποιονδήποτε λόγο, ὁ χρόνος τῶν ἐξετάσεων παρατείνεται αὐθαίρετα. Ὑπάρχουν μάλιστα περιπτώσεις πού ἀντίθετα μέ τό πρόγραμμα, πού ἔχει τυπικά ἀνακοινωθεῖ, οἱ ἐξετάσεις συνεχίζονται ὡς τό τέλος Ἰουνίου καί ὡς τίς ἀρχές Νοεμβρίου γιά τήν περίοδο τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἀνακοίνωση ἀποτελεσμάτων

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά παρατηρεῖται ὅτι ἐνῶ τά μαθήματα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἀρχίζουν συνήθως κατά τά τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου, τά ἀποτελέσματα τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τῆς περιόδου αὐτῆς ἀνακοινώνονται μέσα στόν Νοέμβριο μέ ἀποτέλεσμα νά μή γνωρίζουν οἱ φοιτηταί σέ ποιό ἀκριβῶς ἔτος σπουδῶν ἀνήκουν γιά νά παρακολουθήσουν τά ἀνάλογα μαθήματα. Τό κακό ἐπιτείνεται μέ τήν τρίτη ἐξεταστική περίοδο, τά ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἐνδέχεται νά ἀνακοινωθοῦν — ἐξαιτίας καί τῶν ἑορτῶν τοῦ ἔτους — ἀρχές Ἰανουαρίου, ὁπότε ὁ ἐξεταζόμενος ἀντιμετωπίζει δεύτερο πρόβλημα, ἀφοῦ τρεῖς μῆνες μετά τήν ἔναρξη τῶν πανεπιστημιακῶν παραδόσεων δέν γνωρίζει σέ ποιό ἔτος ἀνήκει.

Τό συμπέρασμα στό ὁποῖο καταλήγει ὁποιοσδήποτε καλόπιστος καί οὐδέτερος παρατηρητής εἶναι, τελικά, πώς τόσο τό ὡρολόγιο πρόγραμμα τῶν παραδόσεων ὅσο καί τό πρόγραμμα καί ὁ τρόπος διενεργείας τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων, ἐξυπηρετοῦν κυρίως τό διδακτικό προσωπικό, στίς ἀπαιτήσεις καί ὑποχρεώσεις τοῦ ὁποίου προσαρμόζονται σχεδόν σ' ὅλες τίς Ἀνώτατες Σχολές.

Διαπιστοῦται δηλαδή, ὅτι ὁ φοιτητής, ἀντίθετα πρός ὅσα θά ἀπαιτοῦσε τόσο ἡ παρουσία του μέσα στίς πανεπιστημιακές σχολές, ὅσο καί ἡ προσωπικότητά του, δέν λαμβάνεται ὑπόψη ὅσο θά περίμενε κανείς σήμερα πιά στά 1972. Τό πρόγραμμα τῶν μαθημάτων καί τό ὡράριο σπουδῶν, οἱ γραφειοκρατικές διαδικασίες, τό πρόγραμμα καί τό σύστημα τῶν ἐξετάσεων ρυθμίζονται ἄνωθεν καί ἐπιβάλλονται στούς φοιτητές, χωρίς νά τούς παρέχεται μάλιστα καί τό στοιχειῶδες δικαίωμα νά ἐκφράζουν ἁπλῶς καί τή γνώμη τους. Οἱ ἀποφάσεις καί τά μέτρα πού ἀφοροῦν τόν ἴδιο λαμβάνονται ἀπό ἄλλους, ἐνῶ ὁ ἴδιος εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἐφαρμόσει τίς ἀποφάσεις αὐτές καί νά πειθαρχήσει στά μέτρα, τά ὁποῖα ὁπωσδήποτε δέν ἐξυπηρετοῦν αὐτόν γιά τόν ὁποῖο λαμβάνονται.

ΑΥΡΙΟ: Ν' ἀναδιαρθρωθεῖ ὁ διοικητικός μηχανισμός.

Τό Πανεπιστήμιο ἀπαντᾶ

Μέ ἀφορμήν δημοσιευομένην ἔρευναν σχετικῶς μέ τήν γραφειοκρατίαν εἰς τάς Ἀνωτάτας Σχολάς ἐξεδόθη ἀνακοίνωσις, ἡ ὁποία δημοσιεύεται ἀκολούθως, διατηρουμένης τῆς συντάξεως καί ὀρθογραφίας της:

«Τό Ἐθνικόν καί Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἐξ ἀφορμῆς δημοσιεύματος εἰς πρωϊνήν ἐφημερίδαν τῆς 28ης Νοεμβρίου 1972 σχετικῶς μέ τήν λειτουργίαν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν περί τοῦ ὅτι: «Τό ὡράριον διδασκαλίας στίς Ἀνώτατες Σχολές καθορίζεται σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες, τίς ἀπαιτήσεις καί κυρίως τίς ὑποχρεώσεις τῶν καθηγητῶν κλπ.», ἀνακοινοῖ τά ἀκόλουθα:

«Τό Ἐθνικόν καί Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἐκφράζει τήν λύπην του διότι καί πάλιν ἀπευθύνονται καί ἀποδίδονται συλλήβδην πρός τήν Ἀνωτάτην Πνευματικήν ἡγεσίαν τοιαύτης βαρύτητος κατηγορίαι καί τοιαύτη ἀντίληψις τῶν ὑποχρεώσεών της.

Μία πλέον ἀντικειμενική ἔρευνα καί συλλογή στοιχείων ἐξ ὑπευθύνων καί οὐχί ἀνευθύνων πηγῶν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἀποδυκνείει εἰς κάθε καλοπροαίρετον συζητητήν ἀκριβῶς τό ἀντίθετον.

Οἱ καθηγηταί καί πλήρη ἀντίληψιν τῶν ὑποχρεώσεών των ἔχουν καί ὑπεράνθρωπους προσπαθείας καταβάλλουσι διά τήν ἐκπαίδευσιν τῶν φοιτητῶν.

Μεταξύ τῶν μελημάτων τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι καί τό πρόβλημα τοῦ συνεχοῦς ὡραρίου — πρόβλημα παγκοσμίως δυσεπίλυτον — ἰδιαιτέρως εἰς περιπτώσεις καθ' ἅς ὑπάρχει μεγάλος ἀριθμός φοιτητῶν καί μικρός αἰθουσῶν διδασκαλίας καί ἀσκήσεων. Παρά ταῦτα, τό συνεχές ὡράριον ἐπετεύχθη καί ἐφαρμόζεται ἤδη εἰς τάς πλείστας τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, καταβαλλομένης συνεχοῦς προσπαθείας διά τήν ὁλοκλήρωσίν του. Εἰς ὡρισμένας μεμονωμένας περιπτώσεις καί ὅταν δέν ὑφίσταται πρός διάθεσιν ἤ μή μόνον μία αἴθουσα διδασκαλίας εἰς ἥν πρέπει νά διδαχθοῦν φοιτηταί διαφόρων ἐτῶν καί Σχολῶν, ἑπόμενον εἶναι νά μή καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων δυνατή ἡ ἐφαρμογή τοῦ συνεχοῦς ὡραρίου.

Ἡ πολιτεία ἔχει ἐπίγνωσιν τοῦ προβλήματος τούτου δι' ὅ καί διέθεσε καί διαθέτει τεράστια ποσά διά τήν ἀνέγερσιν νέων κτηριακῶν ἐγκαταστάσεων καί νέων ἀμφιθεάτρων διδασκαλίας πρός ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν».

Ὁ διάκονος κ. Τιμόθεος καί ἡ ἀπάντησις τῆς Ἐφορ. Ἐπιτροπῆς

Ὑπό τοῦ διακόνου κ. Τιμοθέου Λαγουδάκη μᾶς ἀπεστάλη ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη διευκρινιστική δήλωσις, ἐν σχέσει πρός τόν τρόπον διενεργείας τῶν ἀρχαιρεσιῶν εἰς τόν Φοιτητικόν Θεολογικόν Σύνδεσμον:

Δηλῶ ὅτι οἱ τεσσαράκοντα δύο (42) φοιτηταί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τῶν ὁποίων τά ὀνόματα, μετά τῶν ὑπογραφῶν των, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τάς ἐφημερίδας τῆς 26ης καί 27ης τ.μ. καί οἵτινες ἐδήλουν ὅτι ἐψήφισαν συγκεκριμένον ὑποψήφιον, αἰσθάνονται τήν ἀνάγκην, λόγω πιθανῆς παρανοήσεως τῆς δηλώσεως αὐτῶν, νά τονίσουν ὅτι:

1) Ἡ ἐνέργειά των δέν δύναται νά χαρακτηρισθῇ ὡς ἀπροκάλυπτος συκοφαντία, δεδομένου ὅτι ἡ δήλωσις των εἶναι σαφής καί ἀποκλειστική, περιωρισμένη εἰς συγκατάθεσιν εἰς ἐρώτημα, τεθέν εἰς ἕνα ἕκαστον ἀτομικῶς καί κεχωρισμένως, μή δίδουσα οὐδεμίαν λαβήν εὐρυτέρας ἑρμηνείας ταύτης.

2) Ὁ χαρακτηρισμός αὐτῶν ὡς περιέργων δημοκρατῶν, δύναται νά θεωρηθῇ ἄν μή τι ἄλλο ἀτυχής, δεδομένου ὅτι οἱ ὑπογράψαντες, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων εἶναι κληρικοί, οὐδέποτε ἀπέβλεψαν, πέραν τῆς μελέτης τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἐπιστήμης, εἰς δημιουργίαν πλασματικοῦ θορύβου καί ἐντυπώσεων, τῆς δημοσιεύσεως γενομένης παρά τήν ἔννοιαν τῆς ὑπ' αὐτῶν τεθείσης ὑπογραφῆς.

3) Οὐδόλως ἐπιτρέπουν τήν ὑφ' οἱουδήποτε χρησιμοποίησιν τῆς δηλώσεώς των, πέραν τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναγραφομένου περιωρισμένου σκοποῦ καί τήν ὑφ' οἱουδήποτε ἀπόδοσιν ἐν αὐτῇ χροιάς εἰδικῆς σκοπιμότητος.

4) Πιστεύουν εἰς τήν ἐν συναδέλφοις καί ἀληθείᾳ διευθέτησιν τοῦ ὅλου θέματος, ἔχοντες δέ ὑπ' ὄψιν ὅτι (ὁ δέ ταράσσων ἡμᾶς βαστάσει τό κρίμα ὅστις ἄν ᾖ) τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Γαλ. 5, 10) συμβουλεύουν οἱονδήποτε βαστάζοντα τό κρίμα τῆς δημιουργηθείσης ταραχῆς νά ἀπαλλαγῇ τούτου δι' εἰλικρινοῦς ἐξαμολογήσεως.

5) Παρακαλοῦν τήν ἀνάκλησιν τῶν διατυπωθεισῶν κατηγοριῶν, δεδομένου ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπογραψάντων ἔχουν ἀγωνισθεῖ εἰς ἀγῶνας, μή ἐπιτρεπόντων τήν ἐκ μέρους τρόπον τινά τέκνων αὐτῶν, ἐξακόντισιν προσβλητικῶν ἐκφράσεων. Κατ' ἐξουσιοδότησιν καί τῶν λοιπῶν.

Μετά τιμῆς
ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΣ
Διάκονος

Ἀνακοίνωση τῆς Ἐφορευτικῆς

Ἐκ μέρους τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Φοιτητικοῦ Θεολογικοῦ Συνδέσμου, ἀπεστάλη ἡ ἀκόλουθη ἐπιστολή, σέ ἀπάντηση τῶν καταγγελιῶν τοῦ διακόνου κ. Τιμοθέου Λαγουδάκη:

Κύριε Διευθυντά,

Κατόπιν δημοσιευμάτων τῆς 26ης 11ου 72 εἰς τήν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα ἐν σχέσει μέ ἀνακοίνωσιν - διαμαρτυρίαν τοῦ ἱεροδιακόνου κ. Τ. Λαγουδάκη παρακαλοῦμεν, ὅπως πρός ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας καί ἀντικειμενικήν ἐνημέρωσιν τοῦ ἀναγνωστικοῦ σας κοινοῦ καί συμφώνως πρός τόν περί Τύπου Νόμον δημοσιεύσητε αὐτούσιον καί ἐν τῇ αὐτῇ θέσει καί διά τῶν αὐτῶν τυπογραφικῶν στοιχείων τήν κατωτέρω ἀνακοίνωσιν.

Ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή διεξαγωγῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Φοιτητικοῦ Θεολογικοῦ Συνδέσμου τῆς 10.11.72 εἰς ἀπάντησιν ἀνακοινώσεως τοῦ συναδέλφου ἱεροδιακόνου κ. Τιμοθέου Λακουδάκη ἀνακοινοῖ τά ἑξῆς:

1) Ἡ σφράγισις τῆς κάλπης καί ἡ διεξαγωγή τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐγένετο παρουσίᾳ τοῦ σεβαστοῦ μας ἐπόπτου κ. Καθηγητοῦ καί τοῦ Βοηθοῦ οἵτινες οὐδ' ἐπί στιγμήν ἀπεμακρύνθησαν τοῦ χώρου.

2) Ἡ ἀποσφράγισις τῆς κάλπης, ἡ καταμέτρησις, καί ἡ διαλογή τῶν ψήφων ἐγένοντο παρουσίᾳ τοῦ κ. Ἐπόπτου Καθηγητοῦ, τοῦ Βοηθοῦ καί συναδέλφων, ἐν οἷς καί αὐτός οὗτος ὁ διαμαρτυρόμενος συνάδελφος.

3) Ἡ ψηφοφορία, τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Λαγουδάκη, παρετάθη μέχρις τῆς 6ης ἀπογευματινῆς καίτοι εἶχεν ἀνακοινωθῆ ὅτι αἱ ἀρχαιρεσίαι θά ἔληγον τήν 12ην μεσημβρινήν, λόγῳ τοῦ περιωρισμένου ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων.

4) Ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή συνέταξε τό προβλεπόμενον πρακτικόν ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω ὅπερ καί ὑπεγράφη ἀναφερόμενον μετά πάσης λεπτομερείας εἰς τήν διεξαγωγήν τῶν ἀρχαιρεσιῶν καί τοῦ ἀποτελέσματος.

5) Ἰσχυρίζεται ὁ συνάδελφος ὅτι ἐκλείσθησαν διά χάρτου καί κλειδαρότρυπαι». Οὐδέν τούτου ἀναληθέστερον. Πρός τί νά κλεισθοῦν αἱ «κλειδαρότρυπαι» ἐφ' ὅσον αὐταί αἱ θύραι τῆς αἰθούσης ἦσαν ὀρθάνοικτοι, διά νά εἰσέρχωνται καί ἐξέρχωνται οἱ ψηφοφόροι;

6) Οὐδέποτε ἐζητήθη ἀπό τήν Ἐφορευτικήν Ἐπιτροπήν ὑπό οἱουδήποτε ἡ παρουσία ἀντιπροσώπου ὑποψηφίων κατά τάς ἐργασίας τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

7) Τοῦ ἀποτελέσματος ἔλαβεν ἀμέσως γνῶσιν ὁ συνάδελφος οὐδεμίαν ὑποβαλών ἔνστασιν οὔτε κατά τήν ἔναρξιν οὔτε κατά τήν διάρκειαν οὔτε καί μετά τό πέρας τῆς ψηφοφορίας.

8) Ὁμιλεῖ περί φακέλων ἐπιμελῶς τοποθετημένων καί «ἀτσαλακώτων». Τότε διατί οὗτος, παρακολουθῶν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τήν διαλογήν τῶν ψηφοδελτίων δέν προέβαλε ἀμέσως ἔνστασιν ἐνώπιον πάντων;

Μᾶς ἐκπλήσσει ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ συμπεριφορά τοῦ κ. Λαγουδάκη ὅστις διά τῆς τακτικῆς του ἤγαγεν τούς συναδέλφους εἰς ψυχολογικόν ἀδιέξοδον καί ὤθησεν αὐτούς νά τῷ ὑπογράψουν δήλωσιν, ὅτι τόν ἐψήφισαν, ἵνα μή ἀποκαλυφθοῦν, ψευδόμενοι εἰς τήν δοθεῖσαν τυχόν ἐκ προοιμίου ὑπόσχεσιν, σεβόμενοι τήν ἰδιότητα του καί τό σχῆμα του.

Ἕτερον γεγονός ἀποδεικνύον τήν γνησιότητα τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἀρχαιρεσιῶν καί τήν μή δημοτικότητα αὐτοῦ εἶναι ὅτι, ὅτε τήν 25ην Ὀκτωβρίου 72 ἡμέραν συγκλήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὑπέβαλεν ὑποψηφιότητα διά τήν ἐξελεγκτικήν ἐπιτροπήν, κατά τήν διενεργηθεῖσαν φανεράν ψηφοφορίαν ἔλαβε 16 ψήφους μόνον, μή ἐκλεγείς.

Ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἅπαν τό ὑλικόν (πρακτικά, ψηφοδέλτια, καταλόγους) θέτει εἰς τήν διάθεσιν οἱουδήποτε πρός ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος τοῦ ἀποτελέσματος καί τῆς κακῆς πίστεως τοῦ συναδέλφου.

Ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἐάν μέχρι τοῦδε δέν κατέφυγε πρός τήν Δικαιοσύνην πρός ἀπόδειξιν τῆς συκοφαντικῆς εἰς βάρος τῆς ἐνεργείας τοῦ συναδέλφου Λαγουδάκη δέν τό ἔπραξε διότι οἱ φοιτηταί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἶναι λειτουργοί τῆς ἀγάπης, τῆς ἐπιεικείας καί τῆς συγγνώμης.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιφυλάσσεται πρός τοῦτο καί εἶναι ὑποχρεωμένη νά διατυπώσῃ κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἀδιασείστων περί τῆς γνησιότητος τῶν ἀρχαιρεσιῶν στοιχείων, τῶν ὁποίων τήν ἔγκυρον καί νομότυπον διεξαγωγήν φρονοῦμεν, ὅτι διασφαλίζει πρός πᾶσαν κατεύθυνσιν τό κῦρος τοῦ καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῶν ἀρχαιρεσιῶν παρασταντος σεβαστοῦ μας Ἐπόπτου κ. Καθηγητοῦ, ὅτι τά ἀναγραφέντα στεροῦνται πάσης ἀληθείας.

Ἄραγε εἰς τί ἀποβλέπουν καί ποίους σκοπούς ἐξυπηρετοῦν;

Μετά τιμῆς
Η ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Τοῦ Φοιτητικοῦ Θεολογικοῦ Συνδέσμου

Ὁ ἐπί πτυχίῳ φοιτητής τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ. Δ. Τσακόπουλος ἀπέστειλε τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή, σχετικά μέ τίς ἐκλογές στόν Φοιτητικό Θεολογικό Σύνδεσμο:

Κύριε Διευθυντά,

Ἀνέγνωσα σήμερον 29.11.1972 εἰς τάς στήλας τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας ἀνακοίνωσιν τοῦ ἐκλεγέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Θεολογικοῦ Φοιτητικοῦ Συνδέσμου, ἀναφερομένην εἰς τήν καταγγελίαν τοῦ διακόνου κ. Τιμοθέου Λαγουδάκη, τριετοῦς φοιτητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καί μοῦ ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσις, ὅτι τό ἐν λόγῳ συμβούλιον δίδει πολλήν σημασίαν εἰς τό γράμμα μᾶλλον καί ὄχι εἰς τήν οὐσίαν. Διά τοῦτο θά ἤθελα σχετικῶς νά τονίσω τά ἑξῆς:

1) Τό Δ.Σ. τοῦ Θ.Φ.Σ. ὤφειλε μᾶλλον ν' ἀπαντήσῃ εἰς τήν ἐν λόγῳ καταγγελίαν καί ὄχι ἁπλῶς νά παραπέμψῃ τά ἑξῆς.

2) Ὁ Θ.Φ.Σ. ὤφειλε νά δώσῃ μίαν καθαρωτέραν ἀπάντησιν καί ὄχι νά ἀρκεσθῇ εἰς λογοπαίγνιον.

3) Ἐρωτῶ: Διατί τό ἐν λόγῳ συμβούλιον ἀπέφυγεν τόσον ἐπιμελῶς νά ἀναφερθῇ εἰς τό λεπτόν σημεῖον τῆς ὅλης ὑποθέσεως, (τάς 42 ὑπογραφάς - ὑπευθύνους δηλώσεις ἐννοῶ), τό ὁποῖον ἀποτελεῖ καί τήν οὐσίαν τῆς καταγγελίας; Αἱ ὑπογραφαί ἀνῆκον κατά τό πλεῖστον εἰς ἱερεῖς καί θά ἔπρεπε νά τύχουν ἰδιαιτέρας προσοχῆς, τοὐλάχιστον ἐκ μέρους φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

4) «Συγχαίρομεν» τό Θ.Φ.Σ., διότι διέκρινεν «τάς ἀντιφάσεις» τῆς καταγγελίας τοῦ κ. Τιμοθέου Λαγουδάκη. Δυστυχῶς ὅμως διέφυγε τοῦ συμβουλίου ἡ οὐσία...

Εὐχαριστῶ θερμῶς
Δ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί πτυχίῳ Φιλόλογος

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Κρητῶν φοιτητῶν ἀπαντᾶ εἰς τόν πρώην Ἐκοφίτην

Ὁ πρόεδρος τῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως Κρητῶν κ. Βασ. Πενταρής σέ ἀπάντηση τῆς ἐπιστολῆς πρώην μέλους τῆς ΕΚΟΦ, ἀπέστειλε τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή:

«Κύριε Διευθυντά,

Διάβασα ἐπιστολή πού ἀναφέρεται καί σέ μένα σάν πρόεδρο τῶν Κρητῶν φοιτητῶν. Ἄν καί δέν θά ἔπρεπε νά ἀπαντήσω σέ ἕνα ἄτομο πού ἐπίσημα παραδέχεται ὅτι ἦταν (μήπως εἶναι ἀκόμη;) μέλος τῆς ΕΚΟΦ πού μοναδικός (κοινωνικός!) σκοπός της ἦταν καί εἶναι οἱ βιαιοπραγίες καί ἀπειλές κατά τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν, ἐν τούτοις θά ἀναφέρω μερικά στοιχεῖα:

1) Δέχθηκα ἐπίθεση ἀπό τόν κ. Σμυρνιώτη καί ἀντέδρασα, γι' αὐτό βρεθήκαμε καί οἱ δύο κατηγορούμενοι. Ὅμως πιστεύω, ὅτι ἄν ἤμουν μόνον ἐγώ κατηγορούμενος (χωρίς εὐθύνη τοῦ ἄλλου), ἡ ὑπόθεση δέν θά εἶχε τό γνωστό τέλος.

2) Τοῦ παραθέτω μερικά στοιχεῖα πού ζητᾶ: Ἡ ὀργάνωση ἔδρασε στήν Γενική Συνέλευση τῆς Μαθηματικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν στίς 25.10.72, στήν Σχολή Καλῶν Τεχνῶν στίς 22.11.72, στήν Νομική Σχολή Ἀθηνῶν στίς 20.11.72 καί στήν Σχολή Πολιτικῶν Μηχανικῶν στίς 20.11.72.

Τά ὀνόματα μερικῶν μελῶν τῆς παραπάνω ὀργανώσεως εἶναι γνωστά καί στήν διάθεση τῆς Δικαιοσύνης (ἄν τά χρειασθεῖ), ὅπως καί τά ὀνόματα τῶν φοιτητῶν πού ἐδάρησαν. Γιά τήν ἀπορία του.

Φοιτητής τῆς Νομικῆς κτυπήθηκε στό κεφάλι μέ ξύλα ἐκ τῶν ὄπισθεν ὅταν ἔπινε νερό.

Ἀνάπηρος φοιτητής τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν γρονθοκοπήθηκε ἐπειδή φώναζε «Ἐκλογές ἐλεύθερες».

Φοιτητής τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Μηχανικῶν (καί μάλιστα ὑποψήφιος), κτυπήθηκε τό πρωΐ τῶν ἀρχαιρεσιῶν μέσα στό Πολυτεχνεῖο ἀπό μή φοιτητή. (Τά ὀνόματα καί τῶν δύο στή διάθεσή του).

Φοιτήτρια τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ἐδάρη στήν ὁδό Σόλωνος (Τό ὄνομά της στή διάθεσή του).

Σέ φοιτητή (γεροδεμένο) προτάθηκε νά γίνη μέλος τῆς παραπάνω ὀργανώσεως. (Τά ὀνόματα τοῦ μέλους τῆς ὀργανώσεως καί τοῦ φοιτητοῦ πού ἔγινε ἡ πρόταση στή διάθεσή του).

Βρίσκονται στή διάθεση τοῦ ἰδίου καί τῆς Δικαιοσύνης τά ὀνόματα τῶν ἀτόμων πού ἦρθαν στά γραφεῖα τῆς Φ.Ε.Κ. καί μᾶς γνωστοποίησαν πώς εἴμαστε μεταξύ ἐκείνων πού θά κτυπήσῃ ἡ ΕΚΟΦ. (Τό παράδοξο εἶναι ὅτι ἕνας ἀπ' αὐτούς πού ἦρθε εἶναι μέλος τῆς ΕΚΟΦ, ὅπως ἰσχυρίσθηκε).

3) Γνωρίζομε ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ὀργάνωση διαλύθηκε τό 1968 ἀλλά πιστεύομε ἀκραδάντως ὅτι ὑφίσταται σήμερα σάν παράνομη ὀργάνωση μέ τούς αὐτούς σκοπούς.

Ἐξ ἄλλου, δέν εἶναι παράδοξο τά ἴδια ἄτομα νά παρευρίσκωνται σ' ὅλες τίς συγκεντρώσεις τῶν φοιτητῶν καί νά κτυποῦν; (Τά ὀνόματα στή διάθεσή του).

4) Τέλος, αὐτός πού τοῦ ἔδωσε τά στοιχεῖα μου (ἴσως ἔγραψε καί τήν ἐπιστολή) ἔπρεπε νά εἶναι ἀκριβής. διότι εἶμαι 25 ἐτῶν, τυγχάνω Πτυχιοῦχος Πολιτικός Ὑπομηχανικός καί Τεταρτοετής φοιτητής τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου καί μάλιστα (μιά πού τό φερε ὁ λόγος) ἔτυχα κρατικῆς ὑποτροφίας, ὡς ἀριστεύσας κατά τήν διάρκεια τῶν σπουδῶν μου.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν φιλοξενία σας
Β. ΠΕΝΤΑΡΗΣ
Πρόεδρος Κρητῶν Φοιτητῶν»

Καί ὁ γενικός γραμματεύς

Ἐπιστολή, σέ ἀπάντηση τοῦ κ. Δημ. Παπαγιάννη, σχετικά μέ τίς ἀρχαιρεσίες στούς φοιτητικούς συλλόγους, ἀπέστειλε καί ὁ γενικός γραμματεύς τῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως Κρητῶν κ. Στ. Τσαφαράκης, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κύριε Διευθυντά,

Ἀπεφάσισα νά ἀπαντήσω εἰς τήν γεμάτη εἰρωνεία ἐπιστολήν τοῦ κ. Παπαγιάννη Δημ., μόνο καί μόνο γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ἀληθείας.

Ἀπευθύνω λοιπόν στόν κ. Παπαγιάννη τίς ἑξῆς ἐρωτήσεις:

1) Πῶς εἶναι δυνατόν, ἐνῶ στήν Γενικήν Συνέλευσιν τοῦ Φυσικοῦ τμήματος νά ἐκλεγῶ ἀντιπρόεδρος ἀπό τήν μεγίστην πλειοψηφίαν τῶν φοιτητῶν καί εἰς τάς ἀρχαιρεσίας νά λάβω μόνον 54 ψήφους, ἐνῶ συνάδελφός μου, ἐπίσης ὑποψήφιος διά τήν ἀντιπροεδρίαν τῆς Γ.Σ., δέν ἐξελέγη λαβών μόνον 40 ψήφους, στίς ἀρχαιρεσίες ἐξελέγη μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μέ 135 περίπου ψήφους;

2) Ἐφ' ὅσον ὑποστηρίζει ὁ κ. Παπαγιάννης, ὅτι αἱ ἀρχαιρεσίαι ἦσαν ἀδιάβλητοι, γιατί τό πρώην Δ.Σ. τοῦ Φυσικοῦ τμήματος δέν ἀπεδέχθη τήν πρότασίν μου περί ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καινῆς ἐμπιστοσύνης, τήν ὁποίαν ἄλλωστε εἶχε ἀποδεχθῆ ἡ πλειοψηφία τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως;

3) Γιατί κατά τάς ἀρχαιρεσίας ἡ κάλπη δέν ἦταν σφραγισμένη μέ βουλοκέρι, ἀλλά κλεισμένη μέ λουκέτο;

4) Γιατί τήν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἡ ἐφορευτική ἐπιτροπή ἐνῶ κατ' ἀρχάς μᾶς ἐπέτρεπε νά παριστάμεθα πλησίον τοῦ δωματίου ὅπου ἐγένετο ἡ ψηφοφορία, κατά τίς 3 μ.μ., πού ἡ κίνησις εἶχε ἐλαττωθῆ κατά πολύ, μᾶς ἀπεμάκρυναν, λέγοντες, ὅτι ἐνοχλοῦντο;

5) Ἀκόμη, ἐρωτῶ τόν κ. Παπαγιάννη: Κατά πόσον διεξήγοντο κατ' αὐτόν τόν τρόπο αἱ ἀρχαιρεσίαι στήν Α.Σ.Ο.Ε.Ε., ὅταν ἦταν φοιτητής, ἤ στήν Ε.Κ.Ο.Φ., ὅταν ἦταν μέλος αὐτῆς;

Ἀναφέρω, τέλος, ὅτι κατά τήν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν καί κατά τήν διάρκειαν τῆς διαλογῆς τῶν ψηφοδελτίων ἀπεχώρησα ἐκ τῆς αἰθούσης μέ ἀποτέλεσμα τήν ἑπομένη νά μοῦ εἰποῦν, ὅτι ἐπειδή ἀπεχώρησα δέν ἐξελέγην οὔτε ἀναπληρωματικός!

Εὐχαριστῶ διά τήν φιλοξενίαν
ΤΣΑΦΑΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Γενικός Γραμματεύς τῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως Κρητῶν»

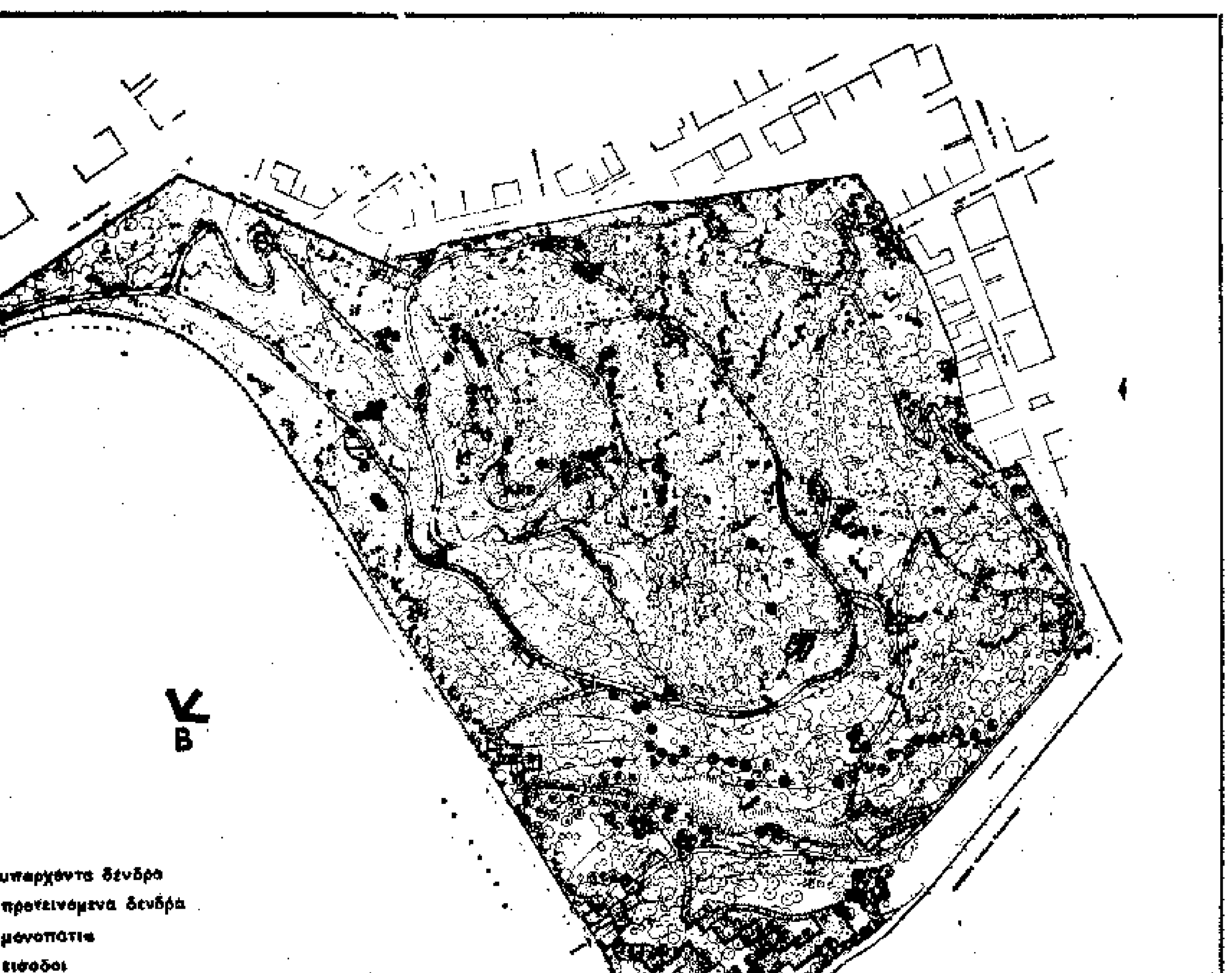

ΛΟΦΟΣ ΑΡΔΗΤΤΟΥ
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

Ἡ Κοσμητεία Τοπίου κατά τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ Λόφου Ἀρδηττοῦ

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ κ. ΧΑΪΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΝΤΑΜΣ ΤΟΝΙΖΕΙ ΟΤΙ Ο ΛΟΦΟΣ ΘΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΗ

Ἀντιθέτους ἀπόψεις γιά τήν ἀξιοποίηση τοῦ λόφου τοῦ Ἀρδηττοῦ, ὑπέρ τῆς ὁποίας ἀνηγγέλθη, πρό ἡμερῶν, διάθεση πιστώσεως 7.000.000 δραχμῶν, ἐκφράζουν ἡ Κοσμητεία Τοπίου καί ἡ ἀρχιτέκτων τοπίου κ. Μαρίνα Χαϊδοπούλου - Adams.

Ἡ Κοσμητεία Ἐθνικοῦ Τοπίου καί Πόλεων (ΚΕΤΠ) μέ χθεσινή ἀνακοίνωσή της γιά τήν ἀξιοποίηση αὐτή, ἀναφέρει ὅτι πρόκειται περί κατασκευῆς ἐκτεταμένου δικτύου πλακοστρώτων πεζοδρόμων, τοίχων, κλιμάκων κ.ἄ. ἐξωραϊστικῶν ἔργων, πρός μετατροπήν τοῦ λιτοῦ πευκῶνος εἰς δημόσιον κῆπον συγχρόνου ἀντιλήψεως. Καί προσθέτει:

«Ὁ Ἀρδηττός, ὅμως, ὡς φυσικόν πλαίσιον τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου, ἀποτελεῖ τμῆμα ἑνός σημαντικοῦ μνημείου — μνημείου συνδεομένου πρός τήν ἀρχαιοτέραν ἱστορίαν τῆς πόλεως καί τήν ἀναβίωσιν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων εἰς τήν ἐποχήν μας. Τά δέ μνημεῖα οὔτε «ἀξιοποιοῦνται», οὔτε «ἐξωραΐζονται», ἀλλά διατηροῦνται μετά προσοχῆς».

Στή συνέχεια ἡ ΚΕΤΠ τονίζει ὅτι ἡ ἀξιοποίηση αὐτή τοῦ Ἀρδηττοῦ «θά ἀποτελέσῃ θανατηφόρον πλῆγμα εἰς ἕν μνημεῖον σφραγίδα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν, μίαν σαφῆ κακοποίησιν οὐσιώδους συντελεστοῦ, τῆς μοναδικότητος τοῦ Ἀττικοῦ τοπίου». Ἡ ΚΕΤΠ ὑποστηρίζει ὅτι τά μελετώμενα ἔργα θά μεταβάλουν τόν λόφον εἰς «ἀσήμαντον ὑπόστρωμα ἐπιδεικτικῶν ἔργων».

Ὑποστηρίζει, ἐπίσης, ὅτι ὁ Ἀρδηττός θά παύσῃ νά ὑπάρχῃ, τό δέ Παναθηναϊκόν Στάδιον θά ἀσφυκτιᾷ ἐγκλωβισμένον ἐντελῶς πλέον μεταξύ τοῦ πλήθους τῶν ἀσχέτων οἰκοδομικῶν ἔργων, ἐνῶ πρωταρχικός ὅρος διά τήν ὕπαρξιν ἑνός σταδίου εἶναι ἡ μέσα εἰς τήν ἐλευθέραν φύσιν ἀνάπτυξις αὐτοῦ».

Τέλος, ἡ ΚΕΤΠ ἀποφαίνεται ὅτι τό ἔργο «θά ἀποτελέσῃ ἀσέβεια πρός ἕν τῶν γνωστοτέρων μνημείων τῆς πρωτευούσης», διερωτᾶται δέ γιά τήν ἐν προκειμένῳ θέση τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας καί τῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ.

Προστασία καί διατήρηση

Μετά τήν ἀνακοίνωση αὐτή, «Τό Βῆμα» ἀπευθύνθηκε στήν ἀρχιτέκτονα τοπίου κ. Μαρίνα Χαϊδοπούλου - Adams, πού ἐκπονεῖ τήν μελέτην, ἡ ὁποία ἔδωσεν τήν ἑξῆς ἀπάντηση:

«Ὁ λόφος τοῦ Ἀρδηττοῦ, ἰδιοκτησία τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καί Κληροδοτημάτων, ἐκτάσεως 60 στρεμμάτων, βρίσκεται σήμερα στήν ἀκόλουθη κατάσταση:

1. Ἡ βλάστηση ἀπειλεῖται ἀπό τήν ραγδαία ἐξάπλωση τῆς Agave americana (φυτόν τῆς Ἀμερικῆς!).
2. Ἡ κακή χρήση τοῦ λόφου ἀπό δημόσιους φορεῖς ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τήν βαθμιαία ἀλλοίωση τῆς μορφῆς του, πρᾶγμα πού ἀντίκειται στήν διατήρησή του.
3. Ἡ περιοχή πρός τήν λεωφ. Β. Κωνσταντίνου ἔχει ἰσοπεδωθῆ καί χρησιμοποιεῖται σάν χῶρος σταθμεύσεως αὐτοκινήτων Ι.Χ., δηλαδή μέρος τοῦ λόφου ἔχει ἐξαφανισθῆ.
4. Σήμερα ὁ λόφος ἔχει ἕνα ὑποτυπῶδες ἀλλά ἀρκετά ἐκτεταμένο δίκτυο μονοπατιῶν, εἶναι δέ ἀπρόσιτος στό εὐρύ κοινό καί χρησιμοποιεῖται ἀπό περιωρισμένο ἀριθμό ἀτόμων πού τόν φθείρουν. Ἡ καταστροφή αὐτή ἐνθαρρύνεται ἀπό τήν σημερινή κατάσταση τοῦ λόφου.
5. Γιά τούς λόγους πού ἀναφέρθηκαν ἡ Ἐπιτροπή Ὀλυμπίων καί Κληροδοτημάτων ἀπεφάσισε τήν μελέτη διαμορφώσεως τοῦ λόφου τήν ὁποία καί μᾶς ἀνέθεσε.

Ἡ προτεινομένη μελέτη ἡ ὁποία ἐνεκρίθη ἀπό τήν Ἀρχαιολογική Ὑπηρεσίαν, τό Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων καί τόν Ε.Ο.Τ. σέ γενικές γραμμές περιλαμβάνει τά κάτωθι:

1) Ἐκρίζωση τῆς Agave americana ἡ ὁποία καλύπτει τό 1)8 τοῦ λόφου περίπου καί ἐκτεταμένη φύτευση μέ φυτά ἰθαγενῆ τῆς Ἀττικῆς, τά ὁποῖα προβάλλουν τό φυσικό χαρακτῆρα τοῦ λόφου, φυτεύονται δέ κατά τρόπο ὥστε νά καθοδηγοῦν τούς πεζούς πρός τούς χώρους πού προορίζονται γι' αὐτούς.

2) Ἐξομάλυνση καί ἐπίστρωση μέ φυσική πέτρα τῶν ὑπαρχόντων μονοπατιῶν καί δημιουργία καθιστικῶν σέ σημεῖα θέας καί σέ ἄμεση σχέση μέ τά μονοπάτια. Μοναδικός ἐξοπλισμός τῶν καθιστικῶν εἶναι οἱ πάγκοι, ἐκτός τριῶν ὅπου θά ὑπάρχη περιορισμένος εἰδικός ἐξοπλισμός γιά τήν ἀπασχόληση τῶν παιδιῶν (πλακόστρωτο χαραγμένο γιά «κουτσό», περιοχή πατημένου χώματος γιά «βώλους», κορμός δένδρου).

3) Ἡ περιοχή ὅπου σήμερα σταθμεύουν αὐτοκίνητα διαμορφώνεται σέ ἐπίπεδα, φυτεύεται ἔντονα καί ἔτσι ἑνοποιεῖται μέ τόν λόφο, ὁ ὁποῖος μέ τόν τρόπο αὐτό φθάνει μέχρι τόν δρόμο.

4) Τό μοναδικό κτίσμα πού προβλέπεται στήν μελέτη εἶναι ἕνας χῶρος γιά WC στό πίσω μέρος τοῦ λόφου σέ θέση πού δέν τόν θίγει καθόλου.

Ἡ κατασκευή τῶν WC εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν σωστή λειτουργία του καί γιά νά σταματήση νά χρησιμοποιεῖται σάν δημόσιο ἀποχωρητήριο ὅπως συμβαίνει σήμερα.

5) Ἡ διαμόρφωση αὐτή ἔχει σάν σκοπό τήν προστασία καί διατήρηση τοῦ λόφου ἀλλά συγχρόνως καί τήν χρήση του ἀπό τό εὐρύ κοινό ὅπως ἀντίστοιχα ἔγινε στήν περίπτωση τῆς Ἀκροπόλεως μέ τήν διαμόρφωση τοῦ Πικιώνη.

Ἡ νέα μορφή πού θά πάρη ὁ Ἀρδηττός εἶναι ἄλλωστε καί ὁριστική διότι καί ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι ὁποιοδήποτε ἄλλο κτίσμα δέν ἔχει θέσει στόν λόφο ἀλλά οὔτε καί οἱ ἁρμόδιες ὑπηρεσίες τό ἐπιτρέπουν».

Ὑπάρχει καί πότε εὐθύνη τοῦ ἰατροῦ;

• ΟΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΙ κ.κ. ΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΖΕΠΟΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΥΝ ΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Ἡ εὐθύνη τοῦ ἰατροῦ ἀπό τήν φιλοσοφική, ἀλλά καί τήν νομική πλευρά, ἦταν τό θέμα τό ὁποῖο συζήτησε ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν σέ ἔκτακτη συνεδρίαση της. Ὡμίλησαν: οἱ καθηγηταί καί ἀκαδημαϊκοί κ.κ. Ν. Λοῦρος καί Π. Ζέπος.

Προηγουμένως μίλησε ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Γρηγ. Κασιμάτης. «Τό θέμα, εἶπε, μπορεῖ — ἤ πρέπει — νά μᾶς βάλη σέ γενικώτερες σκέψεις. Καί νά θεμελιώση ἕνα ἄλλο εἶδος εὐθύνης τοῦ ἰατροῦ: τήν εὐθύνη ἔναντι τῆς θεραπευτικῆς ὡς ὅλου συστήματος, δηλαδή τῆς ἀσθενείας καί τοῦ ἀνθρώπου. Δικαιοῦται ὁ ἰατρός νά πειραματισθῆ εἰς τόν ἄνθρωπον, εὑρισκόμενον ἐνώπιον τοῦ φάσματος τοῦ θανάτου; Δέν προδίδει τήν κοινωνικήν του ἀποστολήν ἄν δέν τό πράξη μέ τήν ἐλπίδα ὄχι μόνον νά σώση τόν ἕνα ἄρρωστον, ὅσον νά εὕρη τρόπους διά τήν σωτηρίαν τῶν πολλῶν; Καί ἀκόμη: ποιά εἶναι ἡ θέσις πού πρέπει νά λάβη εἰς κάθε περίπτωσιν ἐνώπιον τῆς ἀντιδράσεως τῆς Φύσεως. Πῶς θά — ἀντιδράση ὁ ἰατρός εἰς τήν ἀπαίτησιν τοῦ ἀσθενοῦς νά ἀπαλλαγῆ ἀπό τά συμπτώματα τῆς ἀσθενείας του, ὅταν ἀδιαφορῆ διά τήν ἴδια τήν ἀσθένεια; Καί τέλος, πῶς τά ἐπαγγελματικά συμφέροντα τοῦ θεραπευτοῦ καί ὁ συναγωνισμός καί ἡ κακογλωσσιά τῶν ὁμοτέχνων του θά ὑπερφαλαγγισθοῦν ἀπό τήν ἠθική ἀκτινοβολία τοῦ οἱουδήποτε συνοικιακοῦ ἤ ἐπαρχιώτου γιατροῦ — διότι αὐτοί εἶναι οἱ ἰατροί τοῦ λαοῦ — καί ὄχι ὁ ἐρευνητής τοῦ ἐργαστηρίου καί ὁ ἀνεγνωρισμένος ἐπιστήμων, πού ἔχει — καί πρέπει νά ἔχη — τό θάρρος νά ἀψηφήση τά ἐμπόδια. Καί τήν κοινήν γνώμην...».

«Ὁ γιατρός καί εἰδικώτερα ὁ χειρουργός ἔχουν χάσει σήμερα τό μεγαλύτερο μέρος τῆς περιωπῆς, πού ἄλλοτε τούς χαρακτήριζε σάν θαυματοποιούς. Ὁ γιατρός ἔχει καταντήσει σάν ἐντολοδόχος καί προμηθευτής, πού ὑποχρεώνεται νά παραδώση τό ἐμπόρευμα μέ τήν ποιότητα καί στόν χρόνο πού ἀπαιτεῖται ἀπό τήν παραγγελία! Εἰδεμή προκύπτει αὐστηρή ρήτρα. Κάθε ἀνθρώπινη ἀδυναμία τοῦ γιατροῦ ἤ τοῦ πελάτου παραβλέπεται καί ἡ αἰτιολογία τῆς ἐνδεχόμενης ἀποτυχίας προσλαμβάνει στά μάτια τοῦ ἀρρώστου, τῆς οἰκογένειας καί τῆς κοινωνίας, ἀλλ' ὄχι σπάνια καί τοῦ δικαστηρίου, διαστάσεις πού κυμαίνονται ἀπό τό ἀπρόβλεπτο ἀτύχημα ὡς τό στυγερό ἔγκλημα».

Αὐτή τήν εἰκόνα ἔδωσε στό ἀκροατήριο ὁ κ. Λοῦρος, γιά τό ἐπάγγελμα τοῦ σημερινοῦ ἰατροῦ.

«Σπάνια, εἶπε, ὑπῆρξαν τόν παλιό καιρό οἱ ἰατρικές ὑποθέσεις πού κατέληγαν στήν διαιτησία τῆς Δικαιοσύνης. Ἦταν σεβαστή ἀπό τόν παθόντα, τήν οἰκογένεια καί γενικά τήν κοινωνία ἡ ἰατρική προσωπικότητα, καθώς καί παραδεκτά τά ὅρια τῶν ἰατρικῶν δυνατοτήτων. Κανείς δέν ἀπέδιδε εὐθύνη στόν ἰατρό γιά τόν θάνατο καί ἀκόμα λιγώτερο γιά κάποια ἐπακόλουθη χειρουργική καί συχνά ἰατρογενή ἀναπηρία. Κι' ἄν ἀκόμα ἐξέφραζε κανείς κάποια ὑποψία, δικαιολογοῦσε τόν γιατρό μέ ὑπεύθυνη τήν μοίρα. Ἔπρεπε νά εἶναι φοβερή ἡ «ἰατρογενής» ζημία, γιά νά προκληθῆ κάποιος ψίθυρος εἰς βάρος τοῦ γιατροῦ».

Αὐτά, κατά τόν ὁμιλητή, συνέβαιναν γύρω στήν ἀρχή τοῦ 20οῦ αἰώνα. Ἀπό τότε ὅμως τά πράγματα ἄρχισαν νά ἀλλάζουν. Ὅσο προχωροῦσε ἡ ἰατρική γνώση καί ἡ πεῖρα, τόσο οἱ δίκαιες ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας γιά τήν σωτηρία τοῦ ἀρρώστου γίνονταν παράλληλα ἐντονώτερες. Ὅσο ἐξελίσσεται ἡ ἰατρική ἐπιστήμη ἐλαττώνεται ἡ σημασία τῆς προσωπικότητας τοῦ γιατροῦ, ἀλλά καί ὅσο αὐξάνει ἡ τόλμη του, τόσο γίνεται βαρύτερη ἡ εὐθύνη του, ὥστε σήμερα κάθε ἰατρική πράξη νά κρίνεται ἀπό τήν ἡμιμάθεια μέ περισσότερη αὐστηρότητα. Ἀποτέλεσμα: ὁ γιατρός ὑφίσταται σέ κάθε πράξη του τίς «ἐξετάσεις» τοῦ κοινοῦ σάν νά εἶναι φοιτητής ἔμπρος στόν πανεπιστημιακό δάσκαλο.

Σ' αὐτή τήν κακοτυπία συμβάλλει σήμερα καί τό οἰκονομικό συμφέρον, πού ἐκδηλώνεται μέ τήν ἀπαίτηση ἀποζημιώσεως σέ περίπτωση ἀποτυχίας. Ἐξ ἄλλου, στήν ἀναζήτηση τῆς ἰατρικῆς εὐθύνης συντελεῖ καί ἡ νομική συμβολή, πού θά ἔλεγε κανείς ὅτι ἔχει ἐξειδικευθῆ στή δημιουργία ἰατροδικαστικῆς ὑποψίας, ἱκανῆς νά ὁδηγήση σέ δικολαβικές ἐπιχειρήσεις καθαρά οἰκονομικές.

Ἰατροδικασταί καί ἐμπειρογνώμονες

«Ποιά εἶναι ἡ εὐθύνη τοῦ ἰατροδικαστοῦ ἤ τοῦ ἐμπειρογνώμονος πού ἐξετάζουν ἀντικειμενικά καί καλόπιστα τά περιστατικά ζημίας ἤ θανάτου; Ὁ ἰατροδικαστής συχνά συγκρούεται μέ τήν γνώμη τοῦ εἰδικοῦ ἐμπειρογνώμονος. Δέν μπορῶ νά παρασιωπήσω τήν συναδελφική προκατάληψη καί ἀλληλεγγύη ὑπέρ τοῦ κατηγορουμένου πού καταστρέφει τήν ἀντικειμενικότητα. Ἀλλά οὔτε καί τήν κακόβουλη παρασκηνιακή ὑποστήριξη τῆς κατηγορίας ἀπό παρασκηνιακές συναδελφικές ἀντιζηλίες».

Στό σημεῖο αὐτό ὁ ὁμιλητής τόνισε πῶς θά ἦταν προτιμότερο οἱ ἐμπειρογνώμονες στίς περιπτώσεις αὐτές νά παρίστανται ἀπό τήν ἀρχή σέ ὅλη τήν διάρκεια τῆς δίκης, καί νά τούς ἐπιτρέπουν νά ὑποβάλλουν καί νά δέχωνται ἐρωτήσεις, ὁπότε τό ἀπαιτεῖ ἡ διαλεύκανση τῆς ὑποθέσεως. Θά ἔπρεπε ἐπίσης, εἶπε, νά ζητεῖται καί ἡ ἔγκυρη γνώμη τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ὥστε νά προλαμβάνωνται περιττές διαδικασίες, ὅταν ἁρμόδια ἐπιστημονική γνωμάτευση ἀποφανθῆ ὅτι δέν ὑπάρχει βάσιμη κατηγορία. Νομίζω ἐπίσης, εἶπε, ὅτι ὁ Τύπος δέν θά ἔπρεπε νά κατονομάζη τόν γιατρό, τοὐλάχιστον πρίν ἀπό τήν ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου.

Ποιά εἶναι τά ἀποτελέσματα τῆς μειώσεως τῆς ἐμπιστοσύνης μας στό γιατρό; «Καταφεύγουμε, εἶπε ὁ ὁμιλητής στόν κατά συνθήκη καλύτερο, ἤ στήν ξενομανία, τῆς ὁποίας οἱ ἀναπότρεπτες ἀποτυχίες ἀποσιωποῦνται μέ ἐπιείκεια, ἐνῶ οἱ ἀποτυχίες στιγματίζουν τήν τοπική μας ἐπιστήμη. Καί ὅμως, ὁ Ἕλληνας γιατρός δέν εἶναι λιγώτερο ἱκανός ἀπό τούς ξένους γιατρούς καί διαθέτει καί τήν κληρονομική ἱπποκρατική διαίσθηση καί ἰατρική ἐπίδοση, πού δέν διαθέτουν πάντα ὅλοι οἱ ξένοι συνάδελφοί του».

Ἡ νομική εὐθύνη

Ὁ κ. Ζέπος, ἀπαντώντας ὡς νομικός στόν ἰατρό κ. Λοῦρο, ἄρχισε μέ μιά θεωρητική ἀνάλυση, ὅπου ἐπεσήμανε τά δύο βασικά ἐρωτήματα πού θέτει ἡ ἐξέταση τοῦ ὅλου θέματος — καί συγκεκριμένα κατά πόσον ἡ ὑποτιθεμένη εὐθύνη τοῦ γιατροῦ εἶναι συμβατική ἤ ἐξωσυμβατική καί ποιό εἶναι τό περιεχόμενο καί ἡ οὐσία τοῦ πταίσματος, πού εἶναι ἀναγκαῖο γιά νά καταλογισθῆ ἡ εὐθύνη.

Κατόπιν ἐτόνισε ὅτι ἀπό πρακτικῆς πλευρᾶς ὑπάρχει σημαντική νομική κάλυψη τοῦ ἰατροῦ, δεδομένου ὅτι μόνον ἄν προκύψη πταῖσμα ἀντικειμενικῶς κρινόμενο, εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξη καταδίκη. Κατέληξε δέ ἐπισημαίνοντας ὅτι οἱ δυσκολίες προέρχονται κυρίως ὡς ἐκ τῆς ἐξωνομικῆς φύσεως καί τῶν συναισθηματικῶν ἀποχρώσεων τοῦ θέματος — ὥστε ἀπό ἕνα σημεῖο καί πέρα ἡ Δικαιοσύνη νά μήν μπορεῖ νά προχωρήση καί νά παραχωρῆ μοιραῖα τήν θέση της στήν Θεία Δίκη.

Κλείσιμο κλινικῆς

Τήν ἄμεσο διακοπή τῆς λειτουργίας τῆς Μικτῆς Κλινικῆς ἡ «Ἐλπίς» τῶν κ.κ. Χ. Μπιτσάκου καί Δ. Γ. Βασιλείου στό Κιάτο Κορινθίας διέταξε ὁ ὑπουργός Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Λαδᾶς διότι διεπιστώθη ὅτι λειτουργοῦσε κάτω ἀπό ἀνεπίτρεπτες συνθῆκες διαρθρώσεως, ἐξοπλισμοῦ, τάξεως καί καθαριότητος. Ἀντίθετα, διεπιστώθη ὅτι λειτουργοῦν ὑπό καλές συνθῆκες ἡ Μαιευτική—Γυναικολογική Κλινική Ἰωάννου Τσίβου στήν Κόρινθο καί ἡ Γενική Κλινική «Ἀπόστολος Παῦλος» τοῦ Γεωργίου Ράπτη στήν ἴδια πόλη.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐπειδή ἔνιοι ἐκ τῶν κ.κ. Ἰατρῶν ὑποβάλλουν εἰσέτι καθυστερημένως δηλώσεις περί συνεργασίας των μετά τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. κατά τάς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1242)72 (οἰκογενειακός ἰατρός) λόγω καθυστερήσεως ἐκδόσεως δικαιολογητικῶν παρακαλοῦμεν ὅπως οἱ ἐπιθυμοῦντες τοιαύτην συνεργασίαν προβῶσιν ἀνυπερθέτως μέχρις καί τήν 2αν Δεκεμβρίου 1972 εἰς σχετικήν δήλωσιν ἔστω καί ἄνευ δικαιολογητικῶν. Τοῦτο καθίσταται ἀπαραίτητον διά τήν ἀναγραφήν των εἰς τάς καταστάσεις τῶν συνεργαζομένων μετά τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. ἰατρῶν αἵτινες θά τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῶν συνταξιούχων καί ἠσφαλισμένων τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. ἀπό 5)12)1972 διά τήν ἐπιλογήν τοῦ θεράποντος ἰατροῦ διά τό ἔτος 1973.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29)11)1972
ΕΚ ΤΟΥ Τ.Ε.Β.Ε.

ΠΡΩΪΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ
• ΛΟΓΙΣΤΩΝ
• ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΩΝ
• ΣΧΕΔΙΑΣΤΩΝ
ΜΕ
μειωμένα δίδακτρα
Ἐγγραφαί καθημερινῶς
ΚΛΙΜΕΝΣ
Πειραιῶς 8 - Ἀθῆναι (101)
Τηλ. 530208 528173

Μικρά ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Στό σταθμό

Πελοποννήσου (ὁδός Πέλοπος, Τηλέφ. 524.563, 524.541 καί 522.491) μεταφέρονται ἀπό αὔριο τό γραφεῖο ἐκδόσεως εἰσιτηρίων καί ὁ σταθμός λεωφορείων τοῦ Ο.Σ.Ε. πρός καί ἀπό Πελοπόννησο.

Τό χρυσό

Ναυτικό Μετάλλιο ἀπονεμήθηκε στόν μαθητή Νικόλαο Κιαραντούρα, πού πνίγηκε στήν προσπάθειά του νά σώση ἀπό βέβαιο πνιγμό ἕνα συμμαθητή του. Ἡ τελετή τῆς ἀπονομῆς ἔγινε στό Γυμνάσιο Ἀρρένων Νέας Ἰωνίας — Βόλου.

Ἐνεκρίθη

ἀπό τόν ὑπουργό Δημοσίων Ἔργων κ. Κ. Παπαδημητρίου ἡ ἐκτέλεση ἐργασιῶν κατασκευῆς προσαγωγοῦ διώρυγος στήν Ἱεράπετρα Κρήτης, προϋπολογισμοῦ 53.300.000 δραχμῶν.

Τό νέο Δ. Σ.

τοῦ Συλλόγου Προμηθευτῶν Χημικῶν καί Φαρμακευτικῶν Προϊόντων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς συγκροτήθηκε ἀπό τούς: Μιχαηλίδη Σάββα, (Πρόεδρο), Κυριάκη Μεταξᾶ (Ἀντιπρόεδρο), Αἰγινήτη Δημήτριο (Γενικό Γραμματέα), Νεοφύτου Νεόφυτο (Ταμία), Βασατρίδη Νικόλαο, Γεράρδο Κωνσταντῖνο, Καμπουρόπουλο Πέτρο (σύμβουλοι).

Πυρκαϊά

ἐξερράγη στό μηχανοστάσιο τοῦ ἐπιβατηγοῦ σκάφους «Γιούπιτερ» πού ἐπισκευάζεται στό Πέραμα. Τό πῦρ τό ὁποῖο προκλήθη ἀπό φλόγα ἀσετυλίνης κατεσβέσθη ἐγκαίρως ἀπό τήν Πυροσβεστική, χωρίς νά προκαλέση μεγάλες ζημιές.

Ἡ ἐπέτειος

τῶν ναυμαχιῶν τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων θά ἑορτασθῆ τήν Τετάρτη 6 Δεκεμβρίου στή Σχολή Δοκίμων, ἐν συνδυασμῷ μέ τήν ἑορτή τοῦ προστάτου τοῦ Ναυτικοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἀρχαιρεσίες

γιά τήν ἐκλογή Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων Δικηγόρων Ἀθηνῶν γιά τήν διετία 1973 — 1974 θά γίνουν τήν Κυριακή 10 — 12 π. μ. στήν αἴθουσα τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου.

Ἡ ἑορτή

τῆς προστάτιδος τοῦ Πυροβολικοῦ Ἁγίας Βαρβάρας θά γίνη τήν Δευτέρα στή Σχολή Πυροβολικοῦ (Μεγάλο Πεῦκο).

Ὁ Ἀμερικανός ναύτης ἐκφράζει τήν λύπη του

Τήν συντριβή του ἐξέφρασε καί χθές ὁ Ἀμερικανός ναύτης Τζών Πέτρουλιτ, πού κατηγορεῖται γιά τόν ἐξ ἀμελείας θάνατο τοῦ κελευστοῦ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Νικολάου Μπέσσα, ἐτῶν 25, στήν περιοχή Σκαραμαγκᾶ, κατόπιν συγκρούσεως. Ὁ Πέτρουλιτ προσήχθη χθές στόν ἀνακριτή κ. Φουσέκη γιά νά ἀπολογηθῆ. Ζήτησε ὅμως 48 ὡρῶν προθεσμία καί ἔτσι θά ἀπολογηθῆ τήν Παρασκευή.

Ὁ Ἀμερικανός ναύτης, μιλώντας μέ τούς δημοσιογράφους, εἶπε ὅτι αἰσθάνεται συντριβή γιά τόν θάνατο τοῦ Μπέσσα καί ἐτόνισε ὅτι δέν μπορεῖ νά κάνη τίποτε ἄλλο παρά νά δώση τήν προβλεπομένη ἀποζημίωση.

Ἀεροπορικά δρομολόγια Ἀθῆναι - Μῆλος

Τακτικά ἀεροπορικά δρομολόγια πρόκειται νά καθιερωθοῦν συντόμως πρός τήν Μῆλον, ὅπου μέ ἰδιωτικήν πρωτοβουλίαν κατεσκευάσθη ἀεροδρόμιον μέ διάδρομον μήκους 600 μ.

Χθές τήν πρωΐαν προσεγειώθη εἰς τήν Μῆλον διά πρώτην φοράν ἀεροπλάνον τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἀεροπλοΐας, μέ πιλότον τόν κ. Γ. Γιαλελήν καί δύο μηχανικούς τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, εἰδικούς εἰς τάς κατασκευάς ἀεροδρομίων.

Ὅπως ἐγνώσθη, οἱ ἐν λόγῳ εἰδικοί ἐνέκριναν τόν ἤδη κατασκευασμένον διάδρομον καί ἔδωσαν ὁδηγίας διά τήν περαιτέρω ἐπέκτασίν του.

Κατά τήν ἐπιστροφήν του τό ἀεροπλάνον τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἀεροπλοΐας μετέφερε εἰς Ἀθήνας δωρεάν βαρέως ἀσθενοῦσαν γυναῖκα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Ἑλληνική Τράπεζα Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, διά συμπληρώσεως τιμολογίου καί προϋπολογισμοῦ μεθ' ὁμαλότητος τιμῶν, ἡ κατασκευή τῶν ἔργων ὑποδομῆς τῆς Βιομηχανικῆς Περιοχῆς Ἡρακλείου, συνολικοῦ προϋπολογισμοῦ μελέτης 80.000.000 δρχ.

Εἰς τόν διαγωνισμόν γενήσονται δεκταί Ἐργοληπτικαί Ἑταιρεῖαι Ε' τάξεως δι' ἔργα ἀνασυγκροτήσεως.

Ὁ διαγωνισμός διενεργηθήσεται τήν 20ήν Δεκεμβρίου 1972, ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 10ην π.μ. (ὥρα λήξεως ἐπιδόσεως προσφορῶν εἰς τά ἐν Ἀθήναις καί ἐπί τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς (4ος ὄροφος) Γραφεῖα τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἔργων Βιομηχανικῶν Περιοχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως.

Ἡ ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 1.600.000 δρχ., κατατιθεμένη εἰς γραμμάτια τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καί Δανείων κλπ., ὡς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ Ε. Δ)τος τοῦ Νόμου 5367)32 ὁρίζεται.

Διά πάσης φύσεως πληροφορίας, χορήγησιν ἐντύπων καί τευχῶν δημοπρατήσεως, οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τήν Ὑποδιεύθυνσιν Ἔργων Βιομηχανικῶν Περιοχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως ἐν Ἀθήναις ἐπί τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς 5, 4ος ὄροφος (τηλ. 3231.971, 3232.434, 3236.477, 3228.217, ἐσωτερικόν 6, 7).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Ν)βρίου 1972
Ἐκ τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Ε.Π.Ε. ΚΛΑΔΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1971
(Διαχειριστική Περίοδος 6)7)1971 — 31)12)1971 — 1η Ἑταιρική Χρῆσις)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
ΠΑΓΙΟΝ		
Ἔπιπλα καί σκεύη	190.243.—	190.243.—
ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ		
Χρεῶσται	874.380.—	
Προκαταβολαί εἰς προμηθευτάς	5.600.—	
Ἔξοδα ἑπομένης χρήσεως	321.000.—	1.200.980.—
ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΝ		
Ταμεῖον	208.960.—	208.960.—
Ζημία χρήσεως 1971		83.482.—
Σύνολον Ἐνεργητικοῦ		1.683.665.—

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
ΚΕΦΑΛΑΙΑ		
Ἑταιρικόν κεφάλαιον (... μερίδων ... τῶν 10.000 δρχ. ἑκάστη)	210.000.—	210.000.—
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ		
Πιστωταί	366.459.—	
Γραμμάτια πληρωτέα	225.401.—	
Φόροι καί χαρτόσημα πληρωτέα	7.954.—	
[illegible]	33.499.—	
[illegible]	8.615.—	
Ὑποχρεώσεις ὑπέρ τρίτων	5.526.—	637.485.—
Ἔσοδα ἑπομένης χρήσεως		836.120.—
Σύνολον Παθητικοῦ		1.683.665.—

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΛΟΓ)ΣΜΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ 1971

ΧΡΕΩΣΙΣ	
Ἐκπαιδευτικά τέλη	1.616.—
Ἔξοδα [illegible]	11.794.—
Δαπάνη [illegible]	24.043.—
Ἀμοιβαί διερμηνέων	8.002.—
Διαφημίσεις	104.095.—
Ἔντυπα — Γραφική	16.440.—
Ἐνοίκια	124.593.—
Ἔξοδα Ἐπιχειρήσεως	4.050.—
Ἔξοδα κινήσεως	12.218.—
Δ.Ε.Η. — Ο.Τ.Ε. — Κοινόχρηστα	15.054.—
Ἀμοιβαί προσωπικοῦ	27.075.—
Ἀμοιβαί καθηγητῶν	82.165.—
Ἐργοδοτική εἰσφορά Ι.Κ.Α.	4.086.—
Ἀσφάλιστρα — Συνδρομαί	6.490.—
Διάφορα	30.618.—
Χαρτόσημα	11.121.—
Σύνολον	484.487.—

ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Μικτόν κέρδος ἐξ ἐργασιῶν	401.005.—
Ζημία χρήσεως 1971	83.482.—
Σύνολον	484.487.—

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Μαρτίου 1972
Ὁ Διαχειριστής ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΕΒΙΘΗΣ
Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου ΜΙΧΑΗΛ ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ